

Выходитъ во Львовѣ во Вторникъ, Четвергъ и Суботы (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекѣ названъ повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.

Редакція „Администрація“ подѣ 44 ул. Галицка.

Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе блогошени принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаній вольны бѣт порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Ралла 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:

на цѣлый рѣкъ . . . 12 зр.	на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на пѣвъ року . . . 6 зр.	на пѣвъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 зр.	на чверть року . . . 3 рубл.

съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:

на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр.	на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на пѣвъ року . . . 8 зр.	на пѣвъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 4 рубл.

на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рѣкъ . . . 5 зр.	на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на пѣвъ року . . . 2-50 зр.	на пѣвъ року . . . 2-50 р.

Для Закарпатія, окрѣме Россіи:

на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр.	
на пѣвъ року . . . 7-50 зр.	
на чверть року . . . 3-75 зр.	

съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр.	на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.

Поо динное число коштуе 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ обновленіемъ предплаты, чтобы мы могли управилнити накладъ и высылку.

Мысли по Соймѣ.

IV.

(Дальше.)

Если мы попередъ сказали, что могуча своими впливами соймова партія правитѣ „станчикѣвъ“ и „подолякѣвъ“ являса для Русинѣвъ найнеприхильнѣйшою, то мы тымъ очевидно не хотѣли сказати, чтобы мѣжъ двома прочими партіями польскими въ галицкѣмъ Соймѣ была одна менше неприхильна а друга може вже й зовсѣмъ прихильна, въ томъ значеню, що готова признати Русинамъ рѣвны права съ Поляками въ Галичинѣ. Такои именно партіи мѣжъ польскою бѣльностію соймовою доси нема, якъ се сконстатовано було и въ „Голосѣ“ выборовъ польскихъ о ввесеню пос. Романчука, умѣщенѣмъ въ ч. 133 „Дѣла“ съ 1885 р. Такою партією мы не можемо уважати анѣ центра, анѣ лѣвицы. Може бути, що съ часомъ, сконсолидуются польскій правдиво-демократичный элементъ въ краю и вспѣють пересадити яку-такую репрезентацию до Сойму, котра стане на такѣмъ становищи рѣвноуправленія для Русинѣвъ, на якѣмъ стали выборцѣ польскій въ згаданѣмъ высше „Голосѣ“ соймѣ, — нынѣ однакожъ людей съ такими поглядами въ Соймѣ нема.

Нема сумнѣву, що всѣ отѣтны Полякѣвъ галицкихъ гонубать нынѣ въ своѣй души идеалъ Польщѣ въ давныхъ границахъ. „Польша, Русь, Литва“ — то всѣхъ ихъ молитва. Нишій тѣлько дороги бачуть до тои самои цѣли. Коли-бъ Русины въ 1848 роцѣ не были выступили на арену политичной дѣяльности и при конституціи австрійскѣй не дѣйствовали до нынѣшняго степеня розвою, — якій щасливый буди-бы всѣ партіи польскій въ Галичинѣ! Нынѣ чи „станчикѣвъ“, чи „подолякѣвъ“, чи „атенчикѣвъ“, чи „пѣбѣ-демократѣвъ“ — каждый величае часть передѣ 1848 рокомъ, коли то на галицкѣй Руси „не було рѣзницѣ“, все було „одно“, интеллигенція руска говорила по польски, а интеллигенція польска спѣвала думки Падуры, руска молодѣжь шла до польского повстанія, розумѣса, не пытаючи по що и за що. Нынѣ инакше! Русинѣ мае свѣдомѣсть національную, бачить рѣзницю мѣжъ собою а Полякомъ, говоритъ

по руски, мае своѣй идеалъ народно-политичный. Не Польша его идеалъ, а счастье и самостѣйный культурный розвѣдъ руского народу въ его этнографичныхъ границахъ,

Свѣдомѣсть ся, хочъ яка она ясна была першимъ нашимъ дѣятелямъ и патриотамъ зъ 1848 року, пѣзвѣйше была затемнена нашими домородными жепророками, утопистами и десператами, — и въ каламутнѣй вѣдѣ каждый ловить собѣ рыбу, — але на счастье наше ставъ той упадку идеѣ национальной мѣжъ Русинами не тревать довго. Зъявилися новы, молодѣи борцѣ за свату правду народну и високо, крѣпкою рукою, здвинули прапоръ національный. И подѣ тымъ знаменемъ пошла работа, именно таа, про котру то въ 1848 р. говоривъ незабутой памяти Грех. Яхимовичъ, що мы, пѣзно вставши женцѣ, маемо ен довершити, щобъ стати поровень съ другими. И въ той работѣ будь-що-будь зайшли мы далеко, и при Божѣй помочи будемо йти щоразъ дальше, и не теряемо надѣвъ зрѣвнитися на своѣй нивѣ съ сусѣдами, котрѣ встали ранше. Недобитки нашихъ жепророкѣвъ, утопистѣвъ и десператѣвъ суть такъ наивны, що на серію хотять вговорити въ Русинѣвъ, що то пустѣй демонстраціи нынѣ поднесли галицку Русь у внутрѣ и ен значеня на нивѣ, а ихъ органы злочастный процесъ т. зв. Ольги Грабаръ подносятъ яко фактъ въ томъ взглядѣ эпохальный и въ годовщину процесу кажуть галицкому Русинѣвѣ пити цѣлое море шампанскаго, але каждый розумный и добро-совѣстный Русинъ на то усмѣхнѣся, нагадавши собѣ пословицу „Говори Климе, найтвое не гине!“ — и бѣтъ въ чѣмъ иншѣмъ буде и муситъ бачити розвѣдъ и повагу Руси, а то: въ той реальнѣй работѣ, яку ведуть правдивѣй патриоты Руси на всѣхъ нивахъ народнои царныи.

Ога то реально, органична работа интеллигенціи руской и великій ен успѣхъ — въ першѣй линіи стають нынѣ передѣ очи каждого Полякови, и коли „станчикѣвъ“ та „подолякѣвъ“, яко польска партія нынѣ власть имуща, зарозумѣла и заслѣплена, зъ своего становища не могуча зрозумѣти силы масть просто-народныхъ, хоче и дальше пегувати Русь, богато при томъ покладаючи на нынѣшны свои и не-свои физичны впливы, — то другѣй партіи польскѣй, бѣльше критикующѣй и рефлектующѣй, менше заслѣплѣнѣй блѣхотромъ хвилевого успѣху, та на быстрѣмъ кони сидячию проекціи, бѣльше розумющѣй нынѣшную движучую силу въ сусѣльностяхъ, — мусять въ интеле-

ресѣ своен власной идеѣ, инакше стати супротивъ справы руской, якъ стають „станчикѣвъ“ и „подолякѣвъ“.

Тѣлько-жъ лихо въ томъ, що инѣякій Полякѣ въ ѣтносинахъ своихъ до руской справы не може взнестися до тои высоты, чтобы Русина узнавъ повнолѣтнимъ братомъ и не старався все и всюды держати его на крѣпкѣмъ мотузку своен опѣки.

(Конць IV. буде.)

Чи вольно рускимъ священникамъ выдавати выказы зъ метрикъ по руски?

Що року повторяса та сама сумна исторія, що ц. к. староства на Русе не хотять бѣт рускихъ душпаствѣвъ прѣимати выказѣвъ въ метрику писаныхъ по руски, а жадають такыхъ выказѣвъ въ языкахъ польскѣмъ, нѣмецкѣмъ або латинскѣмъ, кожде майже староство инакше, а вѣвъ опираются на рескриптѣ министерскѣмъ зъ 16 вересня 1875 року (ч. 1767). „Народна Рада“ одержала и сего року зъ рѣвныхъ сторѣвъ краю завѣдомленя, що ц. к. староства на Русе не прѣймають рускихъ выказѣвъ, а жадають ихъ въ котрѣмъ-небудь въ высше наведеныхъ трехъ языкѣвъ. Выдѣль „Народной Радѣ“ подая отже нынѣшнымъ до вѣдомости всѣхъ П. Т. Интересованныхъ, що ц. к. староства не мають права на подѣставѣ рескрипту министерского зъ 16 вересня 1875 р. выказы зъ метрикъ писанѣ по руски ѣткидати.

Рескриптѣ п. министра справъ внутрѣшныхъ зъ 16 вересня 1875 до ч. 1767 постановляе: „Сторонамъ, котрѣ до метрики родженыхъ або вѣнчанныхъ свои имена власноручно мають вписувати — полишена свобода уживати языка польского, руского або нѣмецкого.“

Позаякъ свѣдоцтва метрикальнѣй суть вытѣгами въ книгѣ публичныхъ, мусять для того дословно съ метриками згоджуватися. Коли однакожъ не йде о властивѣ вытѣги (extractus), але о посвѣдчене якогось въ метрицѣ записаного факту, полишався властямъ, а взгляды сторонамъ свободу — жадати выставленя такыхъ посвѣдченѣвъ въ однѣмъ зъ высше згаданныхъ языкѣвъ (т. е. въ польскѣмъ, рускѣмъ або нѣмецкѣмъ).“

Зъ автентичного рескрипту п. министра справъ внутрѣшныхъ до вѣдуемося ось що:

а) Выписы (вытѣги) мусять згоджуватися по формѣ съ первописею (оригиналомъ) т. е. мусять бути писанѣ такъ, якъ самѣ метри-

ки (въ языкѣ латинскѣмъ) и пр. свѣдоцтво уроджена або смерти, ако дословнѣй выписы въ книгѣ парохіальныхъ.

б) Посвѣдченя же певныхъ въ метрикахъ записанныхъ фактѣвъ (а не цѣлого акту дословно, якъ при а) и пр. посвѣдченя до войсковыхъ рекламаціи, въ котрыхъ выписуеся лишь деякѣ факты зъ метрикъ, якъ ось се: „Отець Н. Н. умеръ року . . . , мати Н. Н. роджена року . . . , и т. п., — такѣй посвѣдченя можуть бути писанѣ въ языкахъ або польскѣмъ або рускѣмъ або нѣмецкѣмъ. Выбѣръ языка належить до стороны жадающей грамоты. Явится парохіанинѣ у своего душпаствѣра и жадае выказу родинного по руски, то духовникѣ мае ему по руски написати; жадае по польски або по нѣмецки, то въ тыхъ языкахъ мае ему выказъ написати. Тую грамоту набувае сторона приватна ѣтъ своего приходника на власнѣсть и уживае ен, де ѣй треба. Залучитъ сторона своѣй выказъ родинный до прошеня рекламаціонного, до власти (староству) не прислугуе право змѣнювати языка сен грамоты. Ся грамота бо власнѣсть рекламающего и ѣтъ лишь мае право до своен грамоты, а власти прислугуе хѣба право, если-бъ грамота не была писана въ языкѣ краевѣмъ (то есть анѣ въ языкѣ польскѣмъ, анѣ рускѣмъ, анѣ въ нѣмецкѣмъ), — звернути рекламающему цѣле прошене! Грамоты сторѣвъ змѣнювати, ѣтсылати бѣвъ вѣдомости ихъ властителейъ тымъ, що ихъ выставляли, — се прѣсте надѣужитъ власти!

Такъ само глядитъ на тую справу и ц. к. намѣстництво краеве, котре въ роцѣ 1883 спѣръ въ томъ дѣлѣ мѣжъ ц. к. староствомъ зъ Товмача а Вєч. о. Ант. Левицкѣмъ зъ Нижнева рѣшило (дня 18 червня 1883 до ч. 305) въ користь о. Левицкого, взглядно въ користь языка руского.

Зъ того выходитъ, що каждый священникъ рускій мае право, на жадане сторѣвъ, выказы метрикальнѣй писати по руски, а коли-бъ яке ц. к. староство такѣй выказъ звернуло, повиненъ сейчасъ ѣтнестися до ц. к. намѣстництва, опираючися на звѣдѣ высше наведеного рескрипту министерского, зъ 16 вересня 1875 р. до ч. 1767.

Vigilantibus jura!

Ѡтъ Выдѣлу „Народной Радѣ“ у Львовѣ.

Внесенѣ гр. Корониніого.

Внесенѣ гр. Корониніого, котре прѣйшло до першого читаня въ радѣ державной на дни

„Порадникъ для крамницѣвъ.“

Уложивъ Вас. Нагѣрний. Львовѣ 1886 Накладомъ автора.

Всяка позитивна экономична работа, розпочата хочъ-бы однинцею, мусить удатися и принести хосеннѣй плоды, скоро она лише оперта на здоровыхъ пѣдвалинахъ. Такою дорогою иде нашъ патриотъ Василь Нагѣрний. Такъ якъ само заоноване „Народной Торговлѣ“, до чого наибѣльше такѣй приложивъ рукъ авторъ „Порадника для крамницѣвъ“, починяе нову еру въ розвою экономичнѣмъ галицко-руского народу, такъ само и оя окромна невеличка книжочка подае намъ програму экономичной работы на якихъ десять лѣтъ, и то работы такой, котрой опасеннѣй наслѣдки навѣтъ на теперѣ предсказати годѣ.

Що есть „Народная Торговля“ и якѣ она мае сповнити задачі, се каждый у насъ знае, а бодай истиннѣйшое чует. Але межъ задуманымъ а сповненымъ есть ще далека просторѣнь. „Народная Торговля“ ажъ тогдѣ побачитъ оловнену цѣлу своєю програму, коли она буде мати до своен розпоряджѣности цѣлу ѣтъ торговельныхъ артерій, с. е. крамницѣ. Такъ само якъ въ организмѣ людскѣмъ и сердце и легка суть тѣлько посередниками, механичними работниками въ утримуваню того организму при житю, а властиву и найважнѣйшу задачу сповняютъ найдрѣбнѣйшѣй волосковѣй начин-

ня кровоноснѣй; якъ лише тѣ начала суть тими органами, черезъ котрыхъ роботу организмъ людскѣй забирае зъ крови свѣжѣ а ѣтдае овию переробленѣй продукты, — такъ само и въ нашѣмъ народнѣмъ организмѣ малѣ крамнички стануть тими волосковыми начиньями, що то доведуть ему здоровѣй товары, а заберуть нашъ питомѣй продукта рѣльничѣй и промысловѣй и повезуть туды, де они потрібнѣй. Не дивяця отже, що книжочка, котра мѣстила бы докладну инструкцію, де и якъ повиннѣй крамницѣ закладатися, въ якѣй способѣ треба до того дѣла братися, якѣ суть въ томъ дѣлѣ правѣй принципъ, якѣ провадити дѣло крамницѣ, и т. д. — есть для насъ первостепенного значеня. Що авторъ „Порадника для крамницѣвъ“ своєю задачу сповняе, побачимо въ ен змѣстѣ.

Въ першѣмъ ѣтдѣлѣ говоритося о исторіи заложена и розвою „Народной Торговлѣ“, о ен задачахъ и внутрѣшнѣй организаціи. Тутъ авторъ высказуе справедливую гадку, що крамницѣ сельскѣй и мѣсточковѣй такъ довго не годнѣй були устоятися, якъ довго торговля була выключно въ жидѣвскихъ рукахъ. Доперва при помочи „Народной Торговлѣ“ могутъ крамницѣ розвиватися и своєю задачу успѣшно сповняти.

Въ ѣтдѣлѣ другѣмъ, найважнѣйшѣмъ и наибѣльшѣмъ що до ѣмѣлу, знаходимо дуже докладну и старанно оброблену инструкцію до завязу-

ваня крамницѣ. Завязуванемъ и веденемъ крамницѣ могутъ заниматься: 1) приватнѣй особы, 2) общѣны умысле на тую цѣль завязаннѣй, 3) громадскѣй рады, и 4) церковнѣй братства. Розбравши пытанье, кѣлько капиталу конче потрібно до веденя крамничного дѣла, подае авторъ всякѣй правнѣй постановы, на якѣй треба уважати при веденю крамничного дѣла. Дальше знаходимо тамъ взѣрцѣ поданѣ до староства о концесію на продажъ рѣвныхъ дрѣбныхъ рѣчей, якъ нафты, книжокъ, пороку, и т. д., и взѣрце контрактѣ общѣны. Пытанье общѣны приватныхъ при крамницѣхъ обрабляе авторъ дуже основно, бо ѣтъ есть переѣвѣдченнѣй, що общѣны приватнѣй суть найдрѣбнѣйшою формѣю, въ якѣй нашѣй крамницѣ могутъ розвиватися. Авторъ подае въ своѣй книжчѣ проектъ статутѣвъ такой общѣны, котрѣй мають бути описанѣй въ формѣ остемпленого контрактѣ. Окрѣме того авторъ подае инструкцію до заонованя крамницѣ громадскѣй и крамницѣ церковного братства, хотай ѣтъ думаетъ, що такѣй крамницѣ суть для насъ менше годѣднѣю формѣю, якъ крамницѣ веденѣй на рахунокъ общѣны приватныхъ, або общѣны.

По нашѣй гадцѣ се залежитъ ѣтъ бѣльше факторѣвъ, и ѣтъ обѣтаваннѣй каждой спеціальной мѣщевости. Залежитъ попередѣ всего ѣтъ заряду крамницѣ; въ якѣй-небудь крамницѣ, чи общѣны,

чи церковного братства, чи громадскѣй, ѣтъ честнѣй заряду записати и успѣхъ крамницѣ. Братства церковнѣй и рады громадскѣй могутъ скорше заводити крамницѣ, бо мають фонды; але зъ другои стороны староства и рады повѣтѣй могутъ робити имъ рѣвнѣй перешкоды, евентуально и секатурѣ. Кромѣ того братства церковнѣй нынѣ во всюды роздѣленѣй ѣтъ комитету конкуренціонного, отже при конкуренціи крамницѣ могла бы часомъ стати въ прѣгодѣ и коллаторѣ. Крамницѣ общѣны приватныхъ, хочъ може бы въ деякихъ мѣщѣхъ не тѣшилася такѣмъ довѣрѣемъ, якъ общѣны братствѣ церковныхъ або радѣ громадскѣй, мають тую зновѣ добру сторону, що нѣхто до нихъ не мѣшася, нѣхто ихъ не може секувати. Конць концѣмъ пытанье се теоретично порѣшити годѣ, бо оно залежитъ ѣтъ спеціальныхъ даныхъ обѣтаваннѣй. Може бути, що съ часомъ практика дасть намъ можнѣсть и высказатися въ томъ дѣлѣ позитивно.

Въ третѣмъ и послѣднѣмъ роздѣлѣ подае авторъ коротко правила веденя рахункѣвъ и книжокъ крамничныхъ. „Для купця або крамарѣ суть рахунки такѣй потрібнѣй, якъ для хлѣборѣа плугѣ“, каже авторъ зовѣмъ справедливо. „Въ книжкахъ повиннося, якъ въ зеркалѣ, бачити станѣ своен крамницѣ“. Авторъ сповѣщае, що выдавъ своимъ накладомъ потрібнѣй для крамарѣ книги купецкѣй и

12 с. м., стремясь до того, чтобы верификацию выборов членов палаты посольской усунути из подъя юрисдикции самого-же парламенту и отдати ей окремому судейскому трибуналу по-за парламентомъ, вывало широку дебату.

Внесение гр. Коронинього выкликала прота потреба, т. е. сумный кълкалѣтний досвѣдъ, що въ австрійскихъ парламентахъ, не выключючи и галицког Союму, отбувались верификаци выборовъ досыть часто не вовѣмъ на основахъ безвагданной справедливости, а болше подъ впывомъ факційныхъ та національныхъ интересовъ. За доказами, що такъ дѣлалось, не треба далеко шукати. Досыть пригадати верификацию выбору кн. Пузыны до рады державной въ Галичины, узанье трехъ мандатовъ въ нѣмецкихъ провинцияхъ важными, котра найвысшій трибуналъ узанъ просто вымантченными; уступлене посла-Русина въ рады державной, выбраного въ Жовквщинѣ, подъ пресию кола польского; жалъ Дальматинцевъ-Славянъ на неформальне переведенне выборовъ въ 10 мѣсцевостяхъ ихъ краю и т. д. Але найболше вже бѣ въ очи той фактъ, що гр. Стадницкій, мимо того, що трибуналъ державный 42 голоса вирильный при его выборахъ, узанъ, и що на дѣлѣ сов. Роканковскій есть выбранный до рады державной, засѣдае по нынѣ на курульскѣмъ крѣселѣ, а верификация его выбору отложена имовѣрно ad calendas graecas. Такъ само дасться сказати и о выборѣ гр. Романа Потодкого протавъ д-ра Дамана Савчака въ Бережаняхъ.

Итенци вънесена гр. Коронинього були вовѣмъ чисты, такъ чисты, що нынѣшня правди, котрой се вънесене не было певно на руку, не посмѣла перейти изъ нимъ до порядку дневного, а отслала его до комисии. Не помогла и рѣчь пос. Гавзнера, выголосена въ коня высокой политики и становища, будыто предложенемъ гр. Коронинього прикорочена конституционализмъ. Не помогли и страшки о реакци тогочъ бесѣдника, лабрала въ Вѣднѣ, а автократа и крайного польского централиста дома. Не помогло и указуванне на реакциный трибуналъ парламентарного въ справѣ верификации выборовъ съ судами присажныхъ и всякй псевдо-либеральной ракеты бесѣдника. А въ концѣ не удався п. Гавзнерови и той выводъ, будыто трибуналъ судейскій може верификацию выборовъ перепроизводить также парциально. Пос. Гавзнерь мавъ певно на оцѣ лашъ суды галицкы, о котрыхъ въ своѣмъ часѣ въ колѣ польскѣмъ пос. Мадейскій досыть непохвално выражався, а не цѣлого стану судейского.

Выводы послѣдъ нѣмецкихъ были въ загалѣ основнѣйшій. Самъ внесодатель доказавъ вже, що национальна ненависть и партиный поглядъ спяняють справедливую верификацию выборовъ и сего нѣхто въ бесѣдниковъ не бувъ въ силѣ ему заперечити. А до того навѣвъ гр. Коронини, що въ Англіи, найстаршій европейскій конституциный державъ, проектована нынѣ практика отъ давна вже есть въ уживаню и не подала доси причины до жалѣвъ.

подаетъ инструкцию, въ якой способъ маются провадати въ нихъ рахунки. Замѣтити однакъ мушу що тяжко есть на трехъ карткахъ шснадцатка змѣтити въ присутиной для сельщина формѣ правла рахунковости, а ще тяжше жадати, чтобы сельщина послѣ той инструкци зумѣвъ вести добре книжки крамарокъ. Для того я бы высказавъ тутъ свою гадку, що предметъ рахунковости и крамариныхъ книжокъ повиненъ-бы бути обробленый, о сколько можна присутиной и инструкторно въ окремой книжочкѣ. Ба и то здасть мнѣ, несповѣи бы ще вытало, бо чтобы научитися рахунковости, треба конче живого слова, треба-бы намъ отже завчасу подумать о урядженю спеціального курсу рахункового для крамаровъ. Курсь такой не травя-бы довго и могъ-бы що року бути уряджуваный въ вишомъ мѣстѣ.

На законченне подаетъ авторъ 13 правилъ для крамаря якъ на примѣръ: „Уважаи, чтобы товары булы добры, а не тавы... Лихими товарами гавдляютъ шахраи а не кушцы“. „Крамаръ повиненъ бути человекомъ здобнымъ и твердымъ. Кунецтво наше повинно отбръзняться отъ жидовского честиютою. Крамаръ нашъ повиненъ задоволитися малымъ але честнымъ высокою.“ И т. д. Книжочку свою кончатъ авторъ покликкомъ: „Де була корыма, тамъ нехай стане читальня и крамарица!“ А. I.

Чехи стоять въ резервѣ до внесена гр. Коронинього и нѣхто въ ихъ передовыхъ людей не забравъ доси голосу въ той справѣ. Мимо того однакожь годѣ надѣяться, чтобы агадане внесене по выходѣ въ комисии въ другогъ выходы читаню нашло для себе болгобѣ и третѣмъ читаню вышестити шбѣть голосу. Правица не споче выпустити въ рукъ власти, котру посѣдае. А що часомъ кълкыя голосебъ мавъ велику вагу, то показалося при голосованю надъ новелю школьную для Галичины, котра въ своѣмъ часѣ перейшла лишь болшествомъ 3 голосебъ тыхъ послѣдъ, котрыхъ выборъ закъестіонувавъ найвысшій трибуналъ.

Выходячи въ становища, що въ добре оторганизованныхъ констатудійныхъ державахъ меншости парламентарной повинны для себе находити и находить правну оборону; що трибуналъ верификациный, стоячи по-за прибратами парламенту, мѣтъ-бы бесусперечно болше безпарциально провѣривати закъестіонованый выборы, и що мы Русины на собѣ тяжко вже досвѣдали и досвѣдаемо поведење болшестией парламентарныхъ въ такихъ случаяхъ, — мусимо лишь поирати вънесене гр. Коронинього.

Розговѣръ пос. Бережницкого съ корреспондентомъ „Politik“.

Праска „Politik“ есть для насъ Русинѣвъ такъ ласкава, що отъ часу до часу помѣщае въ своихъ колоумнахъ разговоры своего львовского корреспондента (Поляка) съ нашими передовыми людьми. Протавъ того поведеня органу п. Губачка мы не маемо нѣчого и радше читаемо въ нѣмъ поглядъ нашихъ людей на справы краевы, чымъ прикрѣ инасиуацїи протавъ насъ, котрыми „Politik“ неразъ годувала своихъ читателей. Лишь сама тенденция, для якои „Politik“ помѣщае тѣ интервью, есть, по нашѣй думцѣ, хиблена. Корреспондентъ львовскій хоче именно на силу пересвѣдчати братѣвъ-Чехѣвъ, що у насъ прикрѣ межинародной отиосины майже такъ якъ полагадженъ и що Русинамъ хѣба ще не достасъ птичого молока. Таке трактованне справы не въ силѣ привести нѣкакого реального хѣсна, бо не есть, просто сказавши, вѣрне и мае хѣба вартѣтъ великого плятоту, приложеного на глубоко и безбичну рану.

Корреспондентъ говоритъ съ початкомъ с. м. съ пос. Бережницкимъ и, якъ каже, познавъ въ нѣмъ мужа, котрый въ часѣ довгого своего судейского звания придавъ собѣ цѣнный досвѣдъ, тоне знанье отиосины краевыхъ и вовѣмъ гуманай поглядъ. Пос. Бережницкій походитъ зъ шляхотского роду и родився въ 1836 р. По оконченихъ лаукахъ працювавъ перѣбѣтою въ краевѣй Дирекциі скарбу а потому въ судѣ. Яко совѣтникъ окружного суду въ Самборѣ ставъ посломъ соймовымъ а въ грудню м. р. выбрано его членомъ Выдѣлу краевского.

Сов. Бережницкій заявивъ корреспондентови „Politik“ слѣдуюче: „Мой выборъ до кр. Выдѣлу и въ загалѣ выборъ Русина вышывъ зъ конечности национальныхъ отиосинъ въ Галичинѣ. Якъ довго се не оталося, якъ довго въ нарадахъ и ухвалахъ кр. Выдѣлу брали участь лаше самъ Поляки, такъ довго зѣ консеценция тѣ нарады и ухвалы подѣдали строгѣй критичѣ изъ стороны Русинѣвъ. Именно дѣялося се въ случаяхъ, коли тѣ ухвалы дотыкали рускихъ интересовъ и выходили для нихъ некористно. Не хочу казати, чтобы кр. Выдѣлъ, зложеный выключно зъ Поляковъ, постувавъ парциально въ справахъ народныхъ, хочу лишь зазначити, що съ днѣмъ, якъ Русинъ ставъ его членомъ, не буде вже причина до неопыканной и непохвалной краткии, якъ и до безхезенныхъ жалѣвъ и недоверѣи. Розумѣеся, що моимъ обовязкомъ буде, стояти на сторожи интересовъ моеи народности. О томъ суть пересвѣдченъ и мои земляки. Я буду заедно до того стремѣти, чтобы оправдывай желаня Русинѣвъ находили увзглядненне, а въ разыхъ, коли зъ вышнихъ взглядовъ се не могло бы статися, оажу се моимъ землякамъ отверто. Мнѣ Русинѣви оны дадутъ вѣру.“

„Русины и Поляки, двѣ головны народности въ Галичинѣ, не годятся съ собою въ политицѣ. Рознородный тенденция и стремленя раздвоили ихъ и поставили въ двѣхъ противныхъ, собѣ ворожихъ таборахъ. Въ обохъ таборахъ суть знову сторонництва, котры за для противныхъ политичныхъ взглядовъ розходятся съ собою. Мимо того можна присутити, що навѣтъ тѣ протавый таборы и сторонництва лучатъ одна проводна идея, котрою есть розширенне и утраваленне краевой автономии. Може и помылялось, але я пересвѣдченъ, що между правыми Поляками и Русинами годѣ было бы подыбати богато такихъ, котрымъ автономия ихъ спѣльного краю не лежала-бы на сердце. Се, по моему мнѣню, есть точна, въ котрой сходятся желаня вохъ хочъ и якъ рознородныхъ элементѣвъ Галичины.“

Пос. Бережницкій говоритъ оттакъ о великомъ значеню домашнего промыслу въ Галичинѣ. „На моймъ становищу“ — сказавъ сов. Бережницкій — „сходился я часто съ сельскими и мало-мѣслямъ народомъ и замѣтивъ, що обѣ тѣ версты дуже рады, именно въ часѣ зимовыхъ, заходата коло сего промыслу. Безъ фахового образования и проведу продукують они рѣчь достойный подиву. Се донаву, що имъ не хѣбувъ анъ доброй

волѣ, анъ способности. Наколи лише зможи и се зложити съ моимъ будущимъ кругомъ дѣяния, причиною до заведеия и дивниеня вже существующихъ фаховыхъ школъ по моимъ силамъ. Користъ зъ нихъ есть превелика, бо черезъ дивниене домашнего промыслу достигнемо не лише материальныхъ але и моральныхъ результатовъ.“

Въ концѣ говоритъ ще пос. Бережницкій о програмѣ своего дѣяния на будуче и замѣтивъ, що на разѣ годѣ ему здана о томъ восторонно справу. Ему поручено при кр. Выдѣлѣ персоналіи автономичныхъ урядниковъ, ресортъ належатостей и податковъ, а може отъ часомъ одержать отъ и юридичный справы, якъ се можна догадуватися зъ намековъ маршалка краевского.

ДОПИСИ.

Зъ Долиньского.

(Самоволя Выдѣлу повѣтвого.) Не заводитъ Вамъ доѣдаться де-що про цѣквыи рѣчи, якихъ доказуе Долинскій Выдѣлъ повѣтвой. Якъ звѣстно, оказалося потреба креовати нову посаду при Выдѣлахъ повѣтвыхъ, а именно посаду касіера и люстратора повѣтвого. Долинска рада повѣтвая, до котрой входитъ 11 Русинѣвъ, поручила Выдѣлови розписати конкурсъ и яко условия для конкурентовъ назначила: 1) вымагаеся вложена кавции, 2) фахового образования, 3) точного, основного знаня обохъ языковъ краевыхъ — отже и руского. Тымчасомъ Выдѣлъ повѣтвой, користаючи зъ сего порученя, якъ не менше въ недуги неурядуючого подъ той часѣ маршалка Рады, п. Мазараки, маючи заступникомъ преселе провинциального п. Витославского, розписавъ конкурсъ и самовѣльно додавъ отъ себе ще одно условие для убѣдителей, а именно: 4) вымагаеся фахового образования въ львовскѣхъ высшыхъ школахъ. Подалося на тую посаду богато компетентныхъ и некомпетентныхъ, око о 25 особѣ. Межи иншими подаеся тутъ чоловѣкъ весьма образованный, п. Ф., Русинъ, що у Вѣднѣ скончавъ высшу школу львеону. Але Выдѣлова опять самовѣльно подобалося змѣнсувати повѣтвымъ касіеромъ люстраторомъ якогось доворца львеовъ п. Альбиновского, форсварта въ Илемя, котрый не отповѣвъ анъ одному условию, поставленому въ конкурсъ.

Протавъ сего самовѣль Выдѣлу внесли члены рады, Русины и деякй Поляки протестъ до Выдѣлу краевского у Львовѣ. Рескриптомъ въ 22 грудня 1885 (ч. 63333) Выдѣлъ краевый дѣйстно звѣсь именованъ п. Альбиновского, але Выдѣлъ повѣтвой яко „szlachcic na zagrodzie rōwny wojewodzie“, не зважаючи на рескриптъ своєї верховной власти, вводитъ своего любимца п. Альбиновского съ днѣмъ 1. сѣчня въ урядованне, выплачуе ему пенсїю, а съ радю повѣтвою починае постугованне Выдѣлу. Русины, змайоризованый польскимъ елементомъ въ Радѣ, мусѣли деконплетувати Раду на ва засѣданяхъ, не хотачи допустити, чтобы ухвала Рады одобрила незаконне дѣло Выдѣлу, а тымчасомъ внесли новозъ проти сему протестъ дня 13. сѣчня 1886. По сѣмъ скликувано знову Раду дня 28 сѣчня и 12 лютого с. р. и знову подѣлавно Радѣ подъ рѣшѣтъ справу именованя п. Альбиновского. Але все дарю; першого и другого разу Русины здекомплетували Раду.

Особливо бурливый сценъ были на послѣднемъ засѣданю Рады дня 12 н. с. лютого с. р. П. вице-маршалъ Витославскій вытнгувъ знову справу касіера-люстратора на порадокъ дневный. Адъютантъ судовой п. Жегестовскій (хочъ Русинъ, але йде за Поляками), выступивъ съ критикою на Выдѣлъ краевый за рѣшенне въ користъ протесту, та завѣривъ радныхъ, що Выдѣлъ краевый дуже грубо помылялся. Русины не перечили, що нашъ Выдѣлъ краевый часто помылялся, але будучи того пересвѣдченъ, що сѣмъ разомъ Выдѣлъ краевый осудивъ справедливо дѣло касіера Долиньского повѣта, домогались конечно, чтобы усунути зъ ворядку дневного справу п. Альбиновского, ажъ поки не приѣде рѣшенне Выдѣлу краевого на другій внесены протестъ. Особливо горячо бороились справы два сѣдглавыи патриоты о. Кобрынскій въ Цѣневѣ и о. Значковскій въ Лопянки. Оны-же и запротестували протавъ сему внесеному и заявили именовъ радныхъ Русинѣвъ, что оттигнуты отъ голосованя, наколи-бы пришло голосовати; а п. Патрѣй въ Перегнѣнска поставивъ внесене галляче и найдалше сягаюче, перейти до порядку дневного. Не зважаючи на нѣкаки права парламентарной, поддано подъ голосованне внесене п. Витославского, а поваякъ Русины выходили въ салѣ засѣданя, то слѣпый поклонники форсварта п. Альбиновского, не числячи голосебъ, немовъ въ горячки кричали: „większość, większość!“ Тогды адавалося, що то який польскй sejmik, на котромъ можна ухвалювати и безъ Русинѣвъ, котры а priori заповѣданъ, що не будутъ голосовати, подчасъ голосованя вышшли и здекомплетували Раду; отже и ухвалы не мають правосильности. А и бы заложився, що п. Альбиновскій триумфуячи, обнявши всѣ касы повѣтвой подъ собѣ зарядъ безъ всего, навѣтъ безъ кавции, лишь такъ на „słowo honoru“, вже и инстанцию справивъ, не ждучи на рѣшенне Выдѣлу краевского.

Намъ лише жалъ, що такой честный чоловѣкъ, маршалокъ п. Мазараки, до котрого Русины все таки мають довѣрѣе и котрый самъ явно говоритъ, що свой выборъ заждаче

Русинамъ, що сей чоловѣкъ давъ уводитися шовинистамъ, котры — звѣстно, для чего, — мутать въ повѣтѣ воду...

На сѣмъ засѣданю пришла ще одна цѣквая рѣчь подѣ дебату Рады. Ходило о томъ, чтобы якоумъ п. Петрускому, членови Выдѣлу краевского, выслати адресъ по причинѣ его 25-тихъ роковинъ „днѣвостий дѣяльности въ Выдѣлѣ краевомъ“. Русины-радыи арзумѣли отъ разу, о яку то именно дѣяльність розгадывается, та такъ и пригадали собѣ, що п. Петрускій бувъ такожь межи тыми, що то заложилъ на рускій языкъ при заложеню каменя угольного подъ будынокъ соймовый, а крѣпкимъ немъ противъ минимального жаданя Русинѣвъ въ Союмѣ, яке поставили вънесене п. Романчука. Тому то и противъ сему куріозному внесено мусѣли Русины запротестувати и ледви что удалось имъ передати сию справу Выдѣлову, де засѣдаючи Русины чей не дѣржиментальной маневры та поускали фаер-рѣе передъ свѣтомъ, що ось то уже настала волюта ера „zgody“...

II.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(5. Засѣданне рады державной.) Занымъ протулено до порядку дневного сего засѣданя отбувае выборъ членѣвъ до поодинокыхъ комисий. До комисии для реформы выборовъ зъ 24 членѣвъ выбранъ межи иншими: Ригеръ, Трояръ, Цяйтцъ, меръ, Р. Клямъ-Мартиацъ, Гогенвартъ, Клякъ, Коронинъ, Грохольскій, Чарторыйскій, Чернякскій, Яворскій Смаржевскій, А. Лихтенштайтъ, Лянбахеръ и Томашукъ. — До комисии для нарушимости посольской: Жачекъ; до десятициной: Видеролергъ и гр. Кауницъ; до комисии для закона карного: Жачекъ, Леваковский, Кайлъ; для закона противъ социалитѣвъ: Бюковскій, Цукеръ, Бартошевскій, Ралларгъ, Шамановскій, Голуховскій, А. Лихтенштайтъ, Клоцъ, Томашукъ, Жиротинъ и Штурмъ. Зъ порядку дневного наступило перше читанне закона узаленого въ палатѣ и авѣтъ о улекшеню належатостей при конверзи дову гипотечного. Пос. Гавзнера поотавивъ при сѣмъ законѣ резолюцию, чтобы: 1) при конверзи дову гипотечного, котору беруть на себе особы приватной, было зазначено улекшенне отъ належитостей; 2) чтобы при переиснуваню поодинокыхъ позицїи дову для банкѣвъ гипотечныхъ улекшенне отъ належатостей было ясно означене, такъ, чтобы не потреба поясненъ власти, котры завадо любуются въ фискализмѣ; 3) чтобы въ сѣй справѣ не потреба отиосити ажъ до дирекциі финансовыхъ. Занымъ сей якъ и резолюцию Гавзнера палата приняла. Оттакъ слѣдувало перше читанне внесена Коронинього и тов. о заведеню трибунала для справ жуваня выборовъ. Першъ забравъ голосу въ сѣй справѣ внесодатель гр. Коронини и стараясь выказати, що внесене не поставлено для того, чтобы вертати до ланыхъ суперечокъ а противно для того, чтобы допустити въ палатѣ до дакоуи, котры мавѣтъ оуть дуже неприятный и выкликуютъ лаше загалне розъяренне. Трибуналъ такой немалѣе также завестися лишь для одной партии а мавѣтъ, чтобы тымъ способомъ можна усунути воакй наосильства. Дальше доказувавъ бесѣдникъ что въ Угорцинѣ постановлено вже закономъ, что оправдуванне выборовъ не належитъ до парламенту а до окремого трибуналу. Въ Англіи заведено се вже отъ давна и тамъ розсудже оудѣчи выборъ есть правоильный, ча нѣ. Сказавъ нѣхто, що се средство звернене было колако въ Англіи противъ самого парламенту и что парламентъ може его знову знести; коли-бы такъ дѣлать мало бутъ, то было-бы се вже давно успило; парламентъ бувъ вже не разъ на отѣмъ сильный, що мѣтъ-бы бувъ такй мѣры вытнгу противъ себе знести, а однакожь отъ ихъ не тыкавъ. У насъ далеко лѣкше, якъ де небудинде, впывата незаконно на выборы и мѣтъ скорше приуокати, що зѣ взглядовъ партиный одинъ выборъ буде скорше затвержденъ и другій узезажненный, бо у насъ партиный споры отступаютъ далеко острѣйше. Парламентъ австрійскій стоитъ на спотемѣ заступництва интересовъ оттакъ приходять до того рѣзница народности а на послѣдокъ, якъ и всоды, суперечности и поглядяхъ. Чтобы все то полагодити, то старался мы о томъ, чтобы трибуналъ, котрый бы мѣтъ розсуджувати законнѣтъ выборовъ бувъ о сѣмъ можна безпартиный. Для того то предладалъ покликати до него трехъ членѣвъ зъ найвысшого трибуналу судового, а що до другихъ особностей якъ и до выбору предѣдателя мавъ-бы шплати лѣтъ, котрыи завѣсѣды отавъ въ шплати тогды, коли партишты приходять дуже трупы. Въ одномъ мусѣли мы лишь отогунити отъ першнихъ законѣвъ, а то еотъ: мы поставили, чтобы выборъ вохъ тыхъ послѣдъ, котры одержали вже цѣртифакаты а противъ котрыхъ не подымаютъ жадной голосы, узнати за законный а право до протестованя мае лишь та особа або котрой вписаня на лютю выборовъ не допущено. Внесодатель предладалъ въ послѣдокъ, чтобы его внесене оталоано до комисии. Въ подѣдѣмъ дуѣхъ промовляеъ ще за внесене пос. Жакъ; противъ внесена говоритъ пос. Гавзнерь, почѣмъ дальшу дебату отложено до следующего засѣданя.

(Зв кожної бюджетової.) На останніх засіданнях комісії бюджетової обговорювалися справи бюджету наукового. Засідання ці мали тим більшу вагу, бо на них був також присутній і мн. Гаучь і в важливіших справах сам давав пояснення. Межі наших прийшла при § 5 справа університету львівського. Референт сей справи Бречек поставив резолюцію, щоби львівській університет доповнити виділом медичним. На то відповіли мн. Гаучь, що справа медичного виділу на львівському університеті єсть вже довшого часу предметом розважання. Онъ признає, що треба-бы сей університет доповнити, але поки що, треба ще значні суми видати на університет в Кракові а потому ще і порішати справу організація медичних наук в Австрії. Крім сего університет львівський не має відповідного будинку на поміщення сего виділу. Що до університету в Кракові то заявив мн. Гаучь, що він буде старатися его відповідно вивізувати і не охоче о сь гадкою особисте его оглянути. При § 7. „Університет в Чернівцях“ подійшов час. Зотга, що на сьм університеті єсть аж десять стипендій для Русинів а для других народностей нема і що на виділі теологічній державою выклады в мові німецькій замість в румунській або в руській. Міністеръ Гаучь заявив, що цісарь осунув там певне число стипендій безъ взгляду на народности, а що до мови выкладової на виділі теологічній, то після закона мусить бути мова німецька; впрочімъ ведуться теперъ переговори в цілі практичного залагодження сей справи. При титулі „Школи середній“ велася дебата надъ подішненемъ долъ сулентівъ. Мн. провіты сказавъ: Зъ кругівъ шкілъ середніх дають чути троякі голоси. Що до поміщеня д лъ сулентівъ, то треба тутъ розділити частъ фінансову бгъ службову. Міністерство просвіты знає сумне положенне сулентівъ и теперь якъ разъ ведуть переговори в справі подішшеня его. Що до служб знову, то бгъо сини суть нині зовсімъ неуладжені. Директоръ приймає нині кого хоче, а Рада школьна на все годиться; треба отже постаратися, щоби суленты мали право до службъ. Треба отже сулентамъ признати право першенства а се можна зробити лишъ черезъ заведенне отагута для сулентівъ. Уголовія вступлена до службъ мусить бути такожъ зміненя. Нині министерство звалеє компетентами и предлагаетъ Раді школьній; на будуче буде лашъ отагуть мѣрдайнимъ. При дебаті надъ коренною платнею професорівъ сказавъ министр, що управленье не вимагає 20.000 зр., а се треба оглядати доки не буде залагоджена справа сулентівъ. Що до збільшеня числа професорівъ, каже министр, що на се потреба-бы 100.000 зр. На томъ червено засіданье.

Заграничні Державы.

Справа на Балкані. В тепершній хвили наставъ в справахъ балканських такіх заколотъ, що трудно докладно збюроуватися. Виходъ бувъ для Європи завжди загадочнимъ и єсть нині теперъ ще більше: одинъ день, одна нічъ приносить намъ несподівану зміну. Такъ и теперъ; вже здавалося, що все клянется до щаливого кінця, що унія болгарка вже довершена, що переговори міжъ Сербією а Болгарією доведутся леда день до кінця, що наспівають и Греція уступити напорни державъ европейськихъ и на балканському півострові занане миръ такъ пожеланий для цілої Європи. Тимъ часомъ, коли повірати найовішимъ вистаємъ, все справи знову поцуталися. Унія болгарка рвеса. Росія унія болгарскю а то, якъ доносить „Pol. Corr.“, головню до того, що угода взаимної помочи Болгаріи и Туреччини дуже не подобася Росії. Російскій газети справедливо доказують, що в наслідокъ сей угоди могло-бы статися, що коли-бы Росія виводила війну Туреччині, то війска болгарскій готови бы воювати противъ тихъ, що ихъ край недавно освободили. Такъ само не ведеса и сь переговорами в Букарешті. Зъ Константинополя доносять, що переговори червено знову а то для того, що султанъ зовсімъ неоподівано ставъ недобірати князеві болгарскому. Минушого четверга залагоджено першій артикулъ переговорівъ а оногди мала бгъбутися нарада надъ означенемъ границъ міжъ обома споручними державами. Тимъ часомъ Маджидъ паша одержавъ приказъ бгъ султана, щоби предложити заразъ справозданье зъ дотепершню дблжности а поки що не бравъ участі в нарадахъ. Такъ отже червено переговори, котрі ивовірно не скорше вилу зберутся якъ за три дни. Вь декотрыхъ сферахъ уважають сю червну за злий знакъ, бо речинце розізму требає ще лишъ пятаццять днівъ. Тимъ часомъ такъ Сербія якъ и Болгарія почиваютъ знову збуртиса а ся послідня мала навѣть, якъ доносить зъ Париза, нотанкувати офіціально своє зброєне державство европейскімъ. Такъ само не перегає збуртиса и Греція, а зъ Ативъ доносять, що правительство заказавъ выдати паспортъ за границу воімъ ованымъ вбданнымъ, збданнымъ до войска, безъ взгляду на вѣкъ. Зъ Крети знову доносять, що тамашій житої іручили коюудамъ заграничннмъ ноту, вь котрій жадають прилучена до Греції, на що ті знову бгъповіли прокляцію, що на грецихъ водахъ повиялясь кораблі чужихъ державъ. Мимо тихъ непокоячихъ обдоевъ єсть однакжъ вь певнихъ сферахъ надія, що миръ все таки дасть удержати. Така вѣсть надходить имено зъ Берлина, зъ бги такожъ до-

носять, що зачїно-бгпорний союзъ межъ Туреччиною а Болгарією буде уневажений.

Росія. Похорони Аксакова бгбули оъ великимъ торжествомъ при величезній участі народа а воя права російска повьячає покойника горячу згадку. Вдовѣ по Аксаковѣ приказавъ царь по поводу смерти ен мужа заявити свої жалъ. Выдавництво „Русь“ обиявъ Самаринъ. — Князи чорногоорого гостять вь Петербурзі оъ великою оостанцією. Князі вигала такожъ депутация славнофильского комитета сь ген. Дурновома на передѣ. Коли однакжъ у него лязаво друга депутация сь журналистомъ Комаровомъ на чолѣ, князь не прийнявъ депутация звязяючись недопопациєю.

Нѣмечина. Вь Липску обквичово дня 11 с. м. процесъ Сараува, дувського писателя и журналиста о зраду краю. Сараува заоуждено на 12 лѣтъ взынцѣ и на утрату чести на лѣтъ 10 за то, що выдававъ планы войснй французскому правительству. Процесъ сей нагадує трохи подобний процесъ Крашенского. — Справа познаньского архієпископства вже залагоджена. Пана повѣдомивъ познаньску канцугулу, що аси. Ледуховскій зрезигнувавъ зъ архієпископства и що на его мѣсто именованый кн. Диндеръ. — Заповѣдений кн. Висмаркомъ мѣры противъ Поляківъ вже розпочались. Міністерство войснй выдало розпорядженне, що жовѣры польского народности мають бути роздѣлені помѣжъ полка нѣмецкїхъ а вь соійхъ прускїхъ вносно знову проектъ колонпациі Нѣмцївъ вь західнихъ Прусахъ и вь Полянскїхъ а бгтакъ заострени за коновѣ вь школахъ народнихъ, вь котрыхъ переважно єсть молодѣжь польска.

НОВИНКИ.

— На засѣданні центральної Видѣлу тов. „Просвіты“ зъ дня 12 л лютого 1886 уклонитиговався новий Видѣлъ вь той способъ, що выбрано: проф. Анатоля Вахнянина заоучникомъ головы; о. Каос. Куницкого контролеромъ, проф. Петра Огоновского касіеромъ, проф. Вол. Шухевича економомъ, Коотя Паньковского бібліотекаремъ, Олекоу Я. рему секретаремъ. — Ухвадено міжъ иншими: 1) унорядкувати сего року бібліотеку товариства; 2) подарити выданя „Провѣты“ селянинови Іліи Тлемки на Вуковинѣ и читальниці вь Побережя, Тростянці и Уисолѣ; 3) чередано до рецензіи рукописъ „Оловѣданье про рослину“ и ПІ часть „Про годовлю свиней“; 4) принято вь члены: Читальню вь Супранівцѣ; Олекоу Залізчатача; М. Крушельницкого, учителя; о. Ант. Сѣвкенича; Федя Сидорика; Володим. Русина; тов. „Наука и Завѣанъ“ вь Закомарі; Мих. Гумениюка; Ів. Кузьмича; Ів. Мицаву; Стеф. Корчиньского; Ласка Дитра; Ант. Грушкевича; Ник. Готра; Олекоу Сѣнотювича; Олену Лукія новичъ; А. Биланкенича; Ант. Боларского; Максима Левачкого; Наталію Виликеничъ; о. Олексу Очабрюка; читальню вь Святковѣ; Ів. Нѣмцова; читальню вь Побережя; Винкентія Бережницкого; Федя Яремкова; Клементіану Острокову; о. Ореста Кисельовского; Володим. Павляшана; читальню вь Уисолѣ; Матвія Байдака; Ів. Рудого; читальню вь Тростянці.

— Товариство рускихъ ремѣснїкѣвъ „Зоря“. На загальнихъ зборахъ, скликанихъ на день 14 л. с. м. лязаво надъ 50 членівъ. Справозданье зъ дблжности Видѣлу за рікъ минувшій, и справозданье зъ загальнихъ зборівъ подамо вь числѣ слѣдуючїхъ. Нинішъ подаетъ лишъ складъ нового Видѣлу на р. 1886. Зъ почетнихъ членівъ выбрано ш. Вас. Нагѣрного, Гр. Врещюну и Андр. Скороднянского; зъ дблжннихъ членівъ выбрано ш. Ант. Щербу, Ем. Бѣрецкого, Мих. Спозарского, А. Кочоровского, Дм. Ковальского и Ф. Скалшана. Заступниками выдѣловыхъ выбрано ш. Мих. Павлишана, Петра Венжовского и Волод. Давидовича. Вѣра бгбулово вь Уошевскій церквѣ богослуженне тов. „Зорѣ“ за всякое прощеніє. Впр. крыл. о. Малиновскій, бгравлявшій латургию, зантонувавъ при кінці „многая лѣта“ товаришамъ „Зорѣ“.

— „Народна Торговля“ оъ вчерашнімъ днемъ черестунала вже число 600 своихъ членівъ. Удѣлы тихъ членівъ выносагъ около 33.000 зр. Дѣла „Народной Торговлѣ“ розвиваються дуже добре. Недавно выславъ Зарядъ „Народной Торговлѣ“ одного субьекта зб Львова до Клыстернайбурга на курсъ господарства пивнячного. Зарядъ має намѣрене до року вынослати одного субьекта на той курсъ, кожного року зъ вышого мѣста, де находится філія „Нар. Торговлѣ“.

— Вь суботу сего тыжня бгбулово вь комнатахъ тов. „Руска Весѣда“ пятый азъ ряду вечерокъ сь танцями. Вступъ выликовъ за запрошеннми. Хтобы азъ мушьяв не-членівъ „Руской Весѣды“ и „Анад. Братства“ хотѣвъ бути на вечерку, звольгъ порозумѣтиса сь комитетомъ вь комнатахъ тов. „Анад. Братства“. Мѣжъ 6—8 вечеромъ шоденно. — *Отъ комитету.*

— Рускій народній театр, котрый теперъ перебувавъ вь Сяноцѣ, дає вь четверъ дня 18 л. лютого представленье „Галка“, (мелодрама С. Молюшки, слова О. Левницкого) вь коритѣ талантливой нашой артистки Ант. Осиповичевой. Сподѣваемоса, що сявѣцкїй Родимѣцъ нашъ, узнаючи заоудги нашой артистки коло розвою народной оцены, звольгъ численно прибути на то представленье.

— Выборы до рады громадской у Львовѣ. Скрути-вїюмъ выборовъ до рады громадской у Львовѣ, ще зовсімъ не скінчене, доси показало слѣдуючій результатъ: Зъ помѣжъ рускихъ радныхъ, котрій вже були и вь попередній каденціи, выбраны на ново: д-ръ Олеко. Огоновскій, Мих. Диметь, о.

А. Василевскій и М. Сембратовичъ. Вь послѣдній радѣ не засѣдали теперъ выраны радий: оо. Вас. Ільницькїй и Ал. Вачнянскій. До теперь на певно звѣтний выборъ 92 радныхъ. Здася такожъ, що по обквиченю скрутнїюмъ убѣдуть вь складѣ новои рады ще проф. Вахнянинъ и крыл. Величко.

— П. Емилія Калужницкого, Ант. Ваомута и І. Збару, професорѣвъ черновецкого університету, именовало колегіюмъ професорѣвъ того жь університету почетными докторами философіи.

— П. Теодоръ Демибъ, студентъ академіи штукъ краонныхъ вь Монахїюмъ, одержавъ заомогу зъ Видѣлу кравоого вь квотѣ 300 зр.

— Юниурсъ. Совѣтъ „Народного Дому“ розписує конкурсу на одну отпендію имени Целевича на 50 зр. річно. Стпендія тая назначена для студента університету. Речинце до 15 марта о. р.

— Вь Островѣ коло Щирца зайшли непорозумѣня міжъ парохомъ а прихожанами и колькнаццять прихожанъ намѣряє перейти на лат. обрядъ — вѣгомъ такъ подали недавно краевї польскій и дѣлкій вїдѣнскій газети. Насъ се донесенне зацѣкавало и мы довѣдалися, що хтось зъ Острова справдѣ удававо вь томъ дѣлѣ до ц. к. памѣотництва. Тогда мы заявляи наше горяче бажанье, щоби непорозумѣня були залагоджені вь добрый способъ таки на мѣсти, дома. Вь томъ дѣлѣ одержуємо слѣдуюче заявленье зъ Острова: „Здѣ дивувало насъ то немало, коли мы вычитали вь 10 ч. „Дѣла“ що колькнаццять мѣщанъ зъ Острова намѣряють перейти на латиньскій обрядъ а то зъ причини лязохъ непорозумѣнь межъ парохомъ а нами. Зббраны всѣ радий на радѣ громадскій 7 лютого с. р. вь имени цілої громады прилюдно заявляемо, що мысль, покинуты своей обрядъ, нѣколи вь насъ не повстала, що за дорога наша св. вѣра и обрядъ отцѣвъ нашихъ, щоби мы щось подобного мали намѣрять. Крімъ лязе одного зъ членівъ нашихъ, а то того, котрый тую вѣсть пустивъ, Николая Курыласа, звѣтного вже зъ злооливости и перевѣртѣвъ, котрый надѣвъ уже цілої громады, а теперь вже бгъ колькохъ лѣтъ певнино чепивя нашего пароха, котрого мы яко свѣтлого отця духовного високо цѣнимо, а непорозумѣнь межъ нами а нами вѣликыхъ нема. Тому, що Курыласъ хоче покинути своей св. обрядъ, цѣлакомъ не отаємо вь дорожѣ бо страга по нѣмъ для насъ невелика, а коритя бгъ другїхъ сторонї не принесе. То наше заявленье, затверженне печатю громадскою и владопоручными підписами радныхъ вь имени цілої громады, просямо почитати вь Вашомъ широко звѣтнїмъ „Дѣлѣ“. (Слѣдує печать и підписы начальнака громады и др.)

— Чи не цынає? Слухи рознесли, що касю мѣска вь Монастырскихъ щось не здужає а не завадитъ пригадати, що господарка тутъ жидѣвска, кличуть докторѣвъ, контролерѣвъ, не помагає: ажъ вь кінці вѣзвано (чоловѣка на своей мѣсто) ко. Мурду, лат. викарого, спеціалета до такихъ хоробъ. А сей отъ вамъ вь такую розмовонку залукаеася: „Żądaj za skontrolowanie kasу (се-бъ то за огляданя слабого, за визиту) genuneraçye równajacą się połowie deficytu“ — То за wiele ks. żądasz! — отвѣчено ему и родина, не то-що, але и не допустила сего спеціалета до слабого-недугого и бѣдній хорый таки безъ ратунку гине. А циркуля, що буръ при хорѣмъ рана sekretarze gminnegi, то на вышїй курѣ медицинї выдала таки на коштъ державный ц. к. прокураторія до академіи до Станиславова (а обманьство вь слѣдчу вязницю).

— Польскій шовинистъ. На Руской улиці ч. 14 находится оклепъ Рахелѣ Арештайнъ оъ вывѣскоу рускою и польскою. Вь патнацю мн. тыждня пополудни бгчинає дверь склепу п. Т., урядникъ Видѣлу кравоого и пытає купца, що то за написъ надъ дверми. Купецъ бгповѣдає, що то написано „До дешевого склепу“. Панокъ на то сь обуренемъ подкидываетъ, що тая „poskiewska“ написъ мусить бути усунена, а скоро купецъ его не услухає, такъ бгъ подасть его до якогось „Kujerk-a“! Наконецъ ще додамо, що властатель склепу пановъ Т. не мѣгъ показати дверей, бо п. Т. все то говоривъ зъ-на двору...

— „Кула рѣльничї“ хотять конче придбати собі терень дѣлани на нашій Русь. Недавно выдали они отагуть вь мовѣ руской, де они называють уже себе „Рѣльничими кружками“. Дарма работа тихъ панѣвъ, котрі подѣ олоною экономичной роботы вь корысть нашихъ осянѣвъ маюгъ на оцѣ ціліи полетичній, и хотять нашихъ осянѣвъ бгровити бгъ нашой патриотичной интеллигенціи. Дѣла-бы тіи панове ближе проргнрути до себе мазурского мужика и тимъ опособомъ працювати на вузшѣмъ теренѣ а сь тимъ бгльшимъ усїлѣхомъ!

— Видѣлъ товариства „Академичне Братство“ окладає прилюдну подяку Ви. п. І. Уишкеничевы, ц. к. нотария изъ Зборова, за датокъ 5 зр. вь корысть того-жъ товариства. — *И. Калитовскій, заступникъ головы.*

— Зъ-для замѣтовъ сѣтвыхъ вездержаю дня 15 л. лютого рухъ побѣдѣвъ на желѣзничѣмъ шляху Станиславѣвъ-Гусятинъ. Перерва потребає имовірно два дѣй. — Нинішъ доносять намъ зъ ц. к. дирекциі руху, що черерва та вже усунена и бгъ нинішъ наведеній знову рухъ правильный.

— Именованя. Дирекція фінансова именовала рачунковыми ревизентами: Игнат. Матковского Ервина Видякенича, Сим. Саевича, Валер. Ольшеницкого, и Юл. Дїце; асистентами рахунковыми: Каа. Йолькевича и Іос. Влахарского. — Міністеръ справъ внутрїшнихъ именовавъ Фр. Сковрона и Фри. Ляду инжинерами вь министерствѣ справъ внутрїшнихъ. — Старостами именованы: Ервинъ Платко вь Камѣнцѣ струмидовѣ, Юліанъ

Федоровичъ вь Ряшовѣ; Фердинандъ Попель Гуничакъ вь Лимаповѣ; Дръ Теофиль Созаньскій вь Рудкахъ, Антоній Левничий вь Вѣбрцѣ. — Концептотъ дирекциі полиціи у Львовѣ Мих. Заюнчковскій именованый комисаремъ полиціи. — Рада школьна краева именовала дѣйотными учителями Ів. Гоговского вь Стѣнцѣ и Каролину-Марію Кулижанку вь Рымановѣ.

— Вь Николаевѣ опорожнена посада мѣскаго лїкаря; платня 400 зр. и доходы за доглядъ рѣзнои худобы. Речинце убѣгати до 1 л. марта.

— Рада школьна вь Тернополи росписує конкурсу на опороженя посады учительскїе: Тернополь (посада молодой учительскїи), Ходачкѣвъ великій, Колодѣвка, Окно, Чернихівцѣ, Стрѣвка, Довжанка, Пршова, Игровиця, Зарудѣ тернопольске, Забѣвка, Куряки, Бѣрка малъ, Стегнакоцѣ, Сушницѣ, Познанка гяла, Калагурѣвка, Остапье, Жеребїя королевскій, Клебѣнѣвка, Романово село, Турѣвка, Коплячка, Ступки, Фащѣвка. Речинце до 31 марта. Презентують мѣсцевѣ рады школьній.

— Министерство правосудія заказало закладови карному у Львовѣ выроблювати войскъ такіхъ предметы, котрі бы робила конкуренцію львовскимъ ремесламъ и фабрикамъ.

— Орменско-нат. епархїи вь Галичинѣ и Буковинѣ числомъ вь р. 1886: 1 архієпископоа, 1 пралата паотятеля канцугулы 3 крылошанъ греміяльныхъ и 1 крылошанина почетного; 19 оященїкѣвъ и 5 богословѣвъ, иномѣцѣвъ о-миаріи; 1 монастырь женскій (15 монаховъ, 3 новїцїанткы и 1 професїонистка); 3 деканаты, а то львовскій ставнолавѣвскій и кутскій; 9 парохїи и 1 капелянїя. Вѣсхъ душъ орменско-католичского обрядъ єсть 4 774.

— Пекю Павловичъ, борещъ за свободу Герцеговины, задумавъ обѣсти на Украинѣ, де куує ообѣ кусень землі подѣ хату; и вь своей роднѣмъ краю, и вь Сербїи поселитися ему не позволено.

— Печатанье нотъ музикальскихъ при помочи ояны електричности выдумавъ Гудвинъ зъ Бристолю; Способъ той печатаня має буги надъвычайно дешевый.

— Дрѣбнй вѣсти. С. В. цѣсарь жертвувавъ зъ своихъ приватныхъ фондѣвъ: на будову школы вь селѣ Хутартъ, пов. стрѣвского. 100 зр.; громадѣ Тишиця, пов. сокальского, на будову школы 50 зр.; комитетови церковному вь Шк.лѣ, пов. яворовского на будову церквї 50 зр.; комитетови церковному вь Полїатичахъ на будову церквї 50 зр. — На желѣзницї вь Братковцахъ, пов. городецкого, перефхавъ поѣздъ вь ноци корову, котру голено на торгъ до Львова. На щастье поѣздъ ооставъ неушкодженый. — Арх. Райнеръ, начальний вождъ кравоой обороны, має приѣхати зъ Вѣдыа до Самбора на инспекцію обороны кравоой дня 16 с. м. о год. 11 мн. 50 рано. Зъ бгтамъ поѣде дня 17 до Коломыѣ и и приѣде тамъ на год. 11 рано. — Намѣстникъ п. Залескїй повернувъ вь Вѣдыа до Львова. — Гр Альфр. Поточкїй выѣхавъ оими днями зъ Вѣдыа до Ници. — На Угрэхъ выкрито фабрику фалшивыхъ 5 ривьсковыхъ банкнотѣвъ. Фабрика та находилася на цвинтарї недалеко Темешвару вь мурованѣмъ гробѣ.

Вѣсти зъ Епархїи Львовской.

Вь пропозицію на парохію Григорѣвъ, дек. буцацкого, пранятъ оо.: I) Туркеничъ Антоній, II) Лукасевичъ Иондоръ, III) Рудничкїй Антоній; вь оновѣ: 4) Шустъ Лука, 5) Венгрияновичъ Іоанъ, 6) Вѣлякъ Михайлъ, 7) Вачнянскій Ярославъ. — Пропозицію на кап. Ва чѣ въ выслано черезъ наравскій урядъ деканальний на имя тепершнего властителя Бачева, п. Адальберта Дыдуоска.

Введеній о. Иондоръ Гривевичъ яко отрудиникъ вь Конюхахъ, дек. бережаньского.

Вѣсти зъ Епархїи Перемыской.

Презенту получали оо.: 1) Гривичевичъ Іоанъ на парохію Дубрѣвка, дек. канчуцкого; 2) Скороднянскій Талей на парохію Скопѣвъ, дек. пороханьского; 3) Юрчакевичъ Евилъ на парохію Тиханя, дек. лукавского; 4) Обухевичъ Кирилъ на парохію Уотье руске, дек. бѣцкого.

Отпустку до епархїи ставнолавѣвской получилъ о. Улянецкїй Алекс., завѣдатель капелянїи Лѣвника мала, дек. старо-самборского.

ПОСМЕРТНЙ ВѢСТИ.

† Теофиль Мироничъ, емергт. поѣтвовый комисаръ, властитель добръ вь Обмыльчагахъ, поѣта рогатнянского, членъ львовской Ставропигїи и иншихъ рускахъ товариствъ, умеръ минушого тыждня на ударъ сердца. Покойный бувъ добрымъ патриотомъ, чого доказъ давъ вь послѣднихъ часоахъ при выборахъ вь раду державну. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Зорѣ“ ч. 3. мѣстаты: „Чады“, оловѣданье Ол. Пчѣлки; „Песъ и вовкъ“, римована байка, Івана Озаркевича; „Люборадскїй“, повѣсть А. Свидницкого; „Коротка исторія литературы руской“, Омелана Огоновского, и „Маркіявъ Шашкевичъ“, Вол. Кодоковского.

— „Зеркала“ ч. 2 мѣстаты: Братна згода, политична казка, отахомъ; Монологъ Голѣвского; Паломника, исторична дума зъ 1886 р.; Горпина и Мокрина; Граць и Прощъ; Люстокъ прозы (отшокъ); Не казка а былиця (Засѣданье Совѣта Заведенїя); Вь комитетѣ зѣзду рѣльничкѣвъ у Львовѣ; Пѣсонъ про Тата; Кольбѣвляна ифони руской дитяи; Макиа Хрунь; Новинки; Шкаралушникъ; Зъ вечерка Ставропигїйского; Вычсао;

Последній вѣсти. Иллюстрація: „Clemens cantans, Bronislava caliculans, liberi clamantes.“

Господарство, торговля и промисль.

— Анквдація банку рустикального, Комитетъ ликвидационный въ своемъ справозданіи за р. 1885 подае, що на 34.958 довжниківъ, сизлатило уже цѣлковито 11.000 свои довги. На варадѣ пословъ называючихъ себе послами селянскими, предложивъ маршалокъ д-ръ Зыбликевичъ раду, чтобы выставленъ на лицатацію грунты куповали громады; тымъ способомъ можна-бы заобогчи выданоенно селянъ черезъ жидовъ. Банкъ краевый удѣлявъ-бы на тую цѣль громадамъ позмычки.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. I. М. въ Бѣлобожницѣ. Зъ присланныхъ грошей записано 1 ар. за 1885 рѣкъ, а 2 ар. на 1886 рѣкъ. — Всч. И. Б. въ Плавю. Зъ присланныхъ грошей записано 2 ар. за рѣкъ 1885 а 4 ар. на 1886 рѣкъ. — Всч. А. 3. въ Зарубинцахъ. Зъ присланныхъ грошей лишалося 2 ар. на 1886. рѣкъ. — Всч. В. Б. въ Испасѣ. „Дѣло“ и „Библия. н. пов.“ вымылаемо Вамъ правильно; рекламованій аркушъ выслали въ-друге въ субботу, чи одержали? Каждѣ недѣльшоме на часъ часло просимо заразы рекламувати а внесемо жалобу до Дирекціи почтъ. — Всч. И. С. въ Оленичахъ. Числа выслано, але належится ще за IV. кварталъ 1885 р.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

— Для Провѣты: Всч. о. Г. К. въ Завою 2 ар.; о. И. В. въ Сѣнявѣ 55 кр.; Т. Ч. въ Бучачи 55 кр.; д-ръ К. Ч. въ Бавляюцѣ 1 ар.; о. Ю. С. въ Кулак. 55 кр.; Всч. д-ръ М. П. въ Болеховѣ 2 ар.; Всч. А. Ц. въ Травнику 55 кр.; о. I. С. въ Пальевѣ 2 ар.; чытальня въ Панѣвцахъ. 1 ар.

Съ симъ числомъ розсылаея Предплатникамъ „Библіотеки найзи повѣстей“ 8 и 9 аркушъ повѣсти Додета „Набобъ“.

Подяка.

Дня 1 лютого о. р. зложили мы въ могилу тѣлнй остаткы нашего дорого дитяти, уснувшомъ побѣла довгой слабости 11-лѣтної Маріи. Подаючи нашимъ Другамъ и Знакомымъ сю сумну вѣсть, уважасмо святымъ обовязкомъ подякувати прилюдно вѣсть тымъ, що отдаючи покійной поспѣдну прислугу, потѣшили и розважили насъ въ глубокомъ жалю. Именно дякуемо Всеч. нашимъ сусѣдамъ оо.: Драмалку, Подолынскому, Омельяню, Шелеметкову, Грушкевичеву, Кочиркевичеву, не менше мѣщевому свящ. обр. лат. о. Лавшцѣ за отслуженъ св. обряду за невинну душу покійной, а о. Чернецкому за краснорѣчиве вагробне слово. Дякуемо такожъ Всч. овѣтской интеллигенціи и численно збранымъ прихожанамъ за те, що вводили своимъ присутствомъ звеличили сей сумный обрядъ.

Мосты великій, дня 6 лютого 1886. Емилианъ и Домна Дрѣщицъ.

Надослане.

Не треба дати обманутися а захити заразы при запорѣ сполученъ съ напоромъ крови, заворотомъ, битьемъ сердца, боломъ головы швапцаркй пугудки антикаря Р. Браудта, а певно буде кождый сего пробую вдоволеный. Остерѣгаеся публукъ перезд дешовыми и подобно опаковаными препаратумаи.

Курсъ львовскій зъ дня 15 л. лютого 1886.

	платять	жадають
	авотр. валютою	р. кр. р. кр.
1. Акція за штуку.		
Желѣзн. Кар. Людв. по 200 р.	214 25	217 50
Львѣв.-чери.-ло. по 200 р.	232 50	235 50
Банку гшп. галиц. по 200 р.	276 --	279 --
2. Листы васт. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	100 50	101 50
по 4% ав.	92 50	93 50
по 5% ав. период.	100 50	101 50
Банку гшп. галиц. 6% ав.	89 50	90 50
Листы дов. гал. банку 3% въ ликв.	93 --	94 --
3. Листы довжний за 100 р.		
Общ. роль. кред. Завед. для Гал. и Буков. 6% львов. въ 15 лѣтъ		
4. Облиги за 100 р.		
Индустриалъ галиц. 5% м. к.	103 50	104 75
Облиги комунальнй банку краєвого 5%	98 25	99 25
Пожички кр. въ р. 1873 по 6%	102 75	104 --
5. Львосъ мѣста Кракова	17 --	19 --
Станиславова.	25 50	27 50
6. Монеты.		
Лукать голландскій	6 82	6 92
цѣсарскій	5 86	5 96
Наполеондоръ	9 97	10 07
Повимперіалъ	10 32	10 42
Рубель російскій срѣбный	1 64	1 64
паровый	1 22 1/2	1 24 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	61 30	62 20
Срѣблѣ		

Для крамницъ!

Формуляръ для книгъ крамничныхъ а именно: Книга товарова, касова и контова. Кожда зъ нихъ въ оправѣ съ пересылкою почтовою по 2 ар. 30 кр.; а всѣ три разомъ 6 ар. 40 кр.

Инотрунція, якъ тѣи книги провадати належить, выйшла вже зъ друку и коштуе отъ пересылкою почтовою 20 кр. Выдавъ и высылае: Василь Нагорный у Львовѣ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 118-?

Спеціальность и универсальнй средства, французскій и иншій, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншій фармы оповѣщуваній.

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивый

LE NOUVEAU

1460 французскій фабрикатъ 11-36
SAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробною остерегасея!

Сей папѣръ поручаютъ якъ наилучше гг д-ръ I. I. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Липманъ, профессору хеміи при вѣдѣльскомъ университетѣ а то для его знаменитой якости, его абсолютной чистоты и для того, что до него не домашній жидый школьній здоровю материи.

17, rue Béranger, à PARIS

Призану загально наилучшу масу до запусканя пѣдлогъ поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1519 24-0

Перепродучимъ даемо отповѣднй работъ.

Отъ Руского товариства Педагогичного

можно набути слѣдуючій выдави:

- Хемія, Роское, 40 кр
- Гостиница для чемныхъ дѣтей 8 кр.
- Малый звѣринецъ, 8 кр
- Забавки дѣтей, 8 кр.
- Менажерія, 8 кр. 1585 2-?

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаній отцѣ духовній урядують при церквахъ хоры, прото поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНИОМЪ (або ФИСГАРМОНИОМЪ) ДО УЧЕНЯ СЛѢВУ.

Высокоповажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего выробу и може дати Высокоповажанымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточный инструментъ наилучшу інформацію.

Цѣна тыхъ инструментѣвъ отъ 70 ар. а. а. и выше. Даетъ такожъ на раты. 1372 49-?

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Курсъ збѣжа зъ дня 12 л. лютого 1886.

За 100 кильо нетто на мѣсяцъ	Львѣвъ		Тернопѣль		Подволо-ческа		Черновицъ		Вѣдѣвъ (11 лютого)	
	отъ	до	отъ	до	отъ	до	отъ	до	отъ	до
Пшеница	6.50	7.75	6.30	7.40	6.50	7.80	6.75	7.95	8.43	8.80
Жито	5.50	5.50	4.75	5.15	4.50	5.25	5.00	5.00	6.57	7.10
Ячмень	5.75	7.50	5.00	6.00	4.75	6.25	5.00	5.00	6.84	6.86
Овесъ	5.75	6.50	5.00	5.90	5.00	5.00	5.00	5.00		
Горохъ	5.75	9.50	6.00	9.00	5.50	9.75				
Фасоля										
Выка	5.25	6.00	5.00	5.00	5.00	5.30				
Линка	8.00	9.50	8.00	9.40	8.25	9.50				
Гречка										
Кукуруза							4.05	4.25	5.90	5.92
Рѣпакъ	8.00	10.00	9.00	10.00	8.00	10.10	9.75	10.25	11.35	11.78
Ковшоина червона бѣла	38.00	50.00	38.00	49.00	35.00	50.00	40.00	50.00	48.00	60.00
Тимотка	16.00	20.00			45.00	60.00			65.00	85.00
Хмѣль за 56 кильо	5.00	10.00								

Поѣзды зелѣзничій

Години въ обвѣдкахъ означуютъ почну пору отъ 6 въ вечеръ до 6 рано, часъ пѣселя годинника львовского.

Отъ 1 листопада 1885.	Поѣздъ скорый	Поѣздъ особов.	Поѣздъ мѣшан.	Поѣздъ мѣшан и львокаль
Зелѣзницѣ державнй.				
До Львова приходить:				
Зъ Гусатына, Станиславова, Хирова и Стрыя		4 35		
Зъ Хирова и Стрыя		1 25		
Зъ Станиславова, Хирова и Стрыя		8 25		
До Станиславова приходить:				
Зъ Гусатына		8 55 и 5 57		
Зъ Звардоня и Стрыя		8 22		
Зъ Звардоня, Львова и Стрыя		6 11		
Зѣ Львова отходить:				
До Стрыя		7 30		
До Стрыя, Хирова, Станиславова, Гусатына		11 45 и 7 30		8 --
Зъ Станиславова отходить:				
До Стрыя, Львова и Звардоня		10 -- и 6 48		6 50
До Гусатына		10 20		

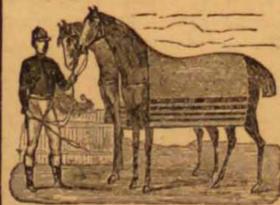
Чтобы выступити противъ всякой обману анонсовой сполучилъся международное Товариство Экспортное и Товарова Сѣлка Викторія, чтобы розсылати всякій товаръ гумой, занавѣсъ, диваны, шовковій покрывала, обрусъ и дерги на конѣ черезъ своего генерального заступника, пана Беренъельда, такожъ и высокоповажанымъ отбирателямъ приватнымъ по стальнымъ цѣнамъ фабричныхъ за попереднимъ присланнымъ готвкы зелѣзницею або за послѣднатою почтовою.

Диваны Викторія, съ взорами зѣбрятъ або цѣвѣтъ ар. 2-80, Викторія обрусъ съ френдзлями, найновѣйшій взоры ар. 2-20 и 3-40. Викторія покрывала на лѣжка ар. 3-20 и 4-20. Гарнитуръ gobelinovy двѣ одѣяла и одинъ обрусъ ар. 7-75. Гарнитуръ Викторія, такожъ 2 одѣяла и 1 обрусъ ар. 7-50 и 10. — Заслонъ Викторія, складаючыся зъ 2 довгихъ крылъ съ бордюрами, одною драперією съ двома подѣржками, съ френдзлями. Цѣле бѣго ар. 3-50, 4-50 Правдивый вѣходнй обрусъ шениловый, ар. 5 -- и 7 --. Смирненскій портіеръ шениловый, новѣсть до заслонъ за штуку ар. 9 --, тунетанскій взорѣцъ ар. 4 --. — Правдивый заслонъ Мекка ар. 6-50 и 8-50 — Коцы на постѣль для службы ар. 2-50 и 3 --. Флигелъ одѣяла ар. 5 -- и 6 -- Одѣяла кашмировъ въ всѣхъ барвахъ, сшитыи наилучшимъ шифономъ за штуку ар. 4-60. Нормальнй одѣяла пѣсля системы проф. Стера, ар. 13 --. Милльскій шовковій одѣяла здоровя для особъ недужныхъ, шовкъ буретовый ар. 3-25, найтяжшой дубль якости ар. 6-30. Стебинованій одѣяла Викторія зъ шовкового атласу всякой барвы. 118 см. широкі 190 см довгй ар. 8-50 При замовленю заслонъ, обрусѣвъ и одѣяль просимо о подане пожеланой барвы.

Конкуренція обманъ коньскими дергами.

Фабрика дергъ Викторія предладе на переборъ обманчивой конкуренціи величезной, широкій и дуже грубій не до зниненя дерги Викторія съ 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по ар. 1-40. Такой самій 190 см. довгй и 130 см. широкій ар. 1-60, найтяжшой якости дубль ар. 1-90. Тѣ дерги можна такожъ уживати замѣсть коцѣвъ на пестѣль.

до подорожи для мужчанъ 350 см довгй, 150 см. широкій за штуку ар. 4-75 и 5-50, найлѣпша сорта ар. 7-50.

Великій выборъ дивандѣвъ, одѣяль, обрусѣвъ и дергъ. Цѣники на жадање даромъ и франко.

Звертаю покороно увагу моихъ высокоповажаныхъ П. Т. отбиратель, що мало выключе заступство нововинайденыхъ амерканскихъ науковныхъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужчанъ. Можно ихъ уживати на одинъ бѣкъ яко оборотники и порошники а на другій бѣкъ кавчуковый отъ дощу. Тѣ плащѣ сузъ такъ малій и можна ихъ такъ тонко сложити, что можна ихъ выгодно сховати до кишенѣ! Чи то въ подорожи чи въ мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь ар. 7-50. При замовленю плащѣвъ просимо о подане довгости, почавши отъ коніфра въ долгину.

Замовленя треба высылати до генеральной агентуры Export- und Victoria-Waaren Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgrieb 3.

Агентуры филиалнй: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Петербургъ и Константинополь. 1561 6-?

Гомеріяна-гербата

Лѣкарями поручане, знамените средство противъ 1508 13-52

недугъ на легки и шпн, (сухоты, дыхавиця, недугъ гортанки.)

Надавчмайный успѣхъ! Брошуру о томъ розсылаеся даромъ.

Пачка Мрк. 1,20 Лишь правдиву можна одержати отъ A. Wolffsky, Berlin N., Weissenburger Strasse 79.

Плыне Золото Плыне Срѣбло

до позолочувания и направы рамъ и предметѣвъ зъ дерева, металла, порцеланы и скла; до посрѣблованя всякихъ предметѣвъ металевыхъ. Кождый може позолотку и посрѣбку накладати съ наибольшою легкостею на всякій предметъ. Цѣна фляшки скорой позолотки або скорой посрѣбки 1 ар. за послѣднатою або попереднимъ присланнымъ готвкы (такъжъ въ маркахъ почтовыхъ) у Leopold Epstein in Brünn (Mähren). 1554 7-10

Взываю!

Вн. О. М. Н. въ Быличкахъ, почта Нове Мѣсто, щобъ яку найкорше зволивъ залагодити вѣдомо справу, отъ такъ давня залягу, бо въ протавномъ случаю оомѣлюся цѣлу справу передъ свѣтомъ вывяти! Дрогобычъ въ лютомъ 1886.

Михайль Залужный.

Еластичнй валки

до затыкана шпартъ въ окнахъ и дверехъ, найлѣпше и надешевше средство забезпечена отъ протягу, 1547

Гипсѣ, Китъ до оконъ

поручаютъ Гибнеръ и Ганке у Львовѣ, Ринокъ ч. 38.

Руска исторична Библіотека

выходятъ въ Тернополѣ неперіодичными (менше бѣльше шо два мѣсяцѣ) томаи въ 10-15 листовъ печатныхъ. Кождый томъ, що становитъ для себе окрему цѣлаотъ, можна предплачувати отдѣльно. Предплата на одинъ томъ безъ пересылки 1 р. 20 кр., съ пересылкою франко 1 р. 30 кр., — рекомендованой 1 р. 40 кр. На умысоне замовлене могутъ предлатники доставати шо два тома оправий въ англійское полатно отъ золочевныхъ вытискомъ за доплатаю до подавоу цѣны 45 кр. на кождй два тома. Замовившй оправий примѣрникъ, доставануть ихъ въ другій половинѣ лютого. Дальшй замовленя на оправий примѣрники ще примаются.

Предплачуочій Томъ II. могутъ достати ще вышомшій Томъ I. по цѣнѣ пренумерационной.

Предплата найлучше пересылати переказомъ подѣ адресую: Олександръ Барвѣнскій въ Тернополѣ.

„БЕСТАЛАННЕ СВАТАНБЕ“

образокъ зъ галицкого жита, написавъ Василь Барвѣнокъ, стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80 кр., съ пересылкою 90 кр.

Достати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропгійской.

Найдешевше руске литературне издавничтво „Руско-украинська Библіотека Евгения Оленинцого“ выходять у Львовѣ почавши отъ 1-го грудня р. 1884.

Доси вышло 10 выпускѣвъ, обнимъ зичихъ слѣдуючій литературной матеріяль:

1. Запорожцѣ, оповѣдане Ивана Неч-я-Левачкого 10 кр.
2. Соннй мары молодого пѣтмодолова Івана В. Барвѣнского 10 кр.
- 3-4. Оповѣданя Олександра Стожожика (Серія перша) первѣтмо 20 кр. по вышущемою оконченыхъ чыстѣвъ 10 кр.
5. Prima Vera, поезія Юлія Швайдеръ 10 кр.
6. Оповѣданя Д. Мордовцева 10 кр.
- 7-10. Юрій Горовенко, повѣсть Кривошечка 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Ив. Нечуя Левичкого, цѣна 10 кр.
12. Галицкй образки, Ив. Франкъ серія I, цѣна 10 кр.
13. Лихій день, Григорія Григоріевича, цѣна 10 кр.

Предплачувати можна на бѣльше число выпускѣвъ наразѣ, пересылкою отповѣдну квоту (1 або 2 ар.) на рускы выдави (ул. Словацкогъ ч. 6). Замовленя можна такожъ поодинокій вышуща, додаючи за моднойкой вышуща 2 ар. а за подѣванымъ 5 кр. на оплату порта.

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 ар. 50 кр., съ пересылкою 1 ар. 70 кр. Достати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропгійской.

